

לע"נ מרן הגה"צ רבי שמואל בן רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאנאש, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הר"ר יצחק ז"ל

מענינא דיומא

פרחי שושנים

וילך ראובן בימי קציר חטים וכו', מנהג ישראל להכין בערב שבועות שושנים ופרחים לחג השבועות, כי זה מאמר הכתוב וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא יהוהים בשדה, ה' ערב שבועות, ולפיכך נולד או יששכר חמור גרם, עמוד התורה, שהיה אז זמן קבלת התורה, וזה אמרו בן חמישי, בחשה חוכשי תורה. (תורת משה אלשיך) ונ"ל היינו שנהגים לפזר דברים המזכירים רוח טוב ביו"ט זה [שבועות], כמ"ש חז"ל במס' תענית (כ"ט ע"ב) כריח שדה אשר ברכו ה', כריח שדה של תפוחים, וכ' תוס' היינו אתרוגים, ועמ"ש פרק ר' עקיבא (שבת פ"ח ע"א) מה תפוח זה פריז קודם לעלו, אף ישראל הקדמוני נעשה להניח שושנים, והיינו אתרוג שפריז קדמו לעלו וע"ש בחידושי. (עמוד רמז שנתמלא של העולם בשמים על כל דבור (בשבת פ"ח ע"ב)).

(דרשות חתם סופר ח"ב דף רפ"ח ע"ב, לשבועות שנת תקס"ב בד"ה סמכוני)

וזהוהים לשמוח עשבים למדרס רגל, כי ראה ויתר גוים (בבא קמא ל"ח ע"א), ונקרא הר חורב שמשם ירדה חורבה לאדו"ע (שבת פ"ט ע"ב), ידבר עמים תחתינו, וכתבי בפרוח רשעים כמו עש"ב, וזהוהינן ליפות בתי כנסיות בדברים ירוקים, כי ירק גימטרי' ש"י כמו עמ"ה, והוא השכינה הנקראת עליה, ק"ר אסתר יקרבקת היתה, והיא הקור שהסביב חזק" מלך יהודה פנוי אליה, וע"ז נעשה נא עליה קור קמטה ונשים לו שם מטה כסא שלחן ומגורה (מגילה ב' ד').

אמרו חז"ל בסוטה (י"ב ע"ב) עה"פ ותצפתו שלשה ירחים וגו' ותשם בסוף על שפת היאור, אותו היום ששם בסיון ה', שכן משה רבינו נולד בו' אדר, ושלשה החדשים בהם הצפינה אותו אמו נסתיימו בו' סיון, אמרו מלובלין השרת לפני הקב"ה נמי שעתיד לקבל התורה מהר סיני ביום זה וילקח ביום זה, ואמר הגמ"ק מהר"ם בעבטנע וצ"ל ששכאן סמך למנהג ישראל לקשר בהמים מהר השבועות כעשבים ובעצי ירקון, זכר לאותו דבר ששמו את משה רבינו בסוף על שפת היאור ביום זה, וניצל כבודו מכלת התורה.

מחשבת מרדכי להנה"ק רבי מרדכי בנעט וצ"ל - תפארת יעקב, וכע"ז מובא בחידושי הרי"ם)

מעם לכה שמדבקין נירות עם פרחים על החלונות בחג השבועות, כי בחג השבועות ניתנה תורה לישראל ונתורה אור, ע"כ מדיבקין נירות פרחים על החלונות, היינו שהניירות ממעטין את אור השמש מלהאיר לבית, ונתורה אורה, ולא צריך עוד לאור השמש, כמנ שכתב לא יהי לך השמש לאור יומם וכו', והי' לך ה' לאור עולם.

טעם מה שנודעוין להעמיד אילנות וירקות בעצרת, נראה כי קודם מתן תורה כתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, ואמר אא"ו וצוק"ל אשר כנפ"ם עולה עצרת", ותנה איתא בת"ו חיקון כ"ב מאן דאיהו בחותמא דנשר איהו ירוק באנפוי, לזאת בעצרת זמן מתן תורה, שהיו ישראל נישאים על כנפי נשרים, נודעין להעמיד אילנות וירקות, וזכר לה.

מקורו של המנהג בוודאי יסודותיו בהררי קודש משנים קדמוניות, ונ"ל שהוא רמוז בווד"ק פ' אמור, וביום הכיכור"ם בהקריבם מנהג חדשה לה' בשבועותיכם מקרא קודש יהיה לכם וגו', ר"ש פתח אז ייגנו עצי' היער מלפני ה' וגו' עיי"ש, שב' בסוד האילן ועי"ן חיי"ם בשבועות, ע"כ והו רזמו המנהג של האילנות, ובעין יע"ר כמה שהתחיל בעצ"י היער כנו'. (שער ישעיה)

הרה"ק מאפטא בעל המחבר ספר הק' אוהב ישראל זצ"ל הי'
נולד לרבניו [רבי אשר מטטאלין זצ"ל] פריסת שלום, פ"א שלח
אליו על ידי חסיד אחד שנסע לסטאלין על חג השבועות,
ובשחזור החסיד שאל אותו הרה"ק מאפטא, אם הרה"ק
מטטאלין אמר אקדמות כבבל שנה, וענה החסיד: מכיון שלא
הרגיש בטוב על כן לא אמר בשנה זו אקדמות, אם כן אמר אליו
הרה"ק מאפטא: נתיישב לי הכל, כי בכל שנה אני רואה
שמתאספים הפמליא של מעלה והלוכים לשמוע אקדמות
מרבינו, ובשנה זו לא ראיתי כל זה, ולא ידעתי למה, ומעתה
שיזכה לחיים טובים.

(פר יטעו אהרן קארלין, דף ק"ב)

שמעתי שפעם אחד ה' אצל הרה"ק בעל תפארת שלמה **מרמאדאמטק** זי"ע אחד ממקורביו שהי' לו ילד אילם ר"ל שלא הי' יכול לדבר, וזה הי' קודם חג השבעות, ועל השלחן הי' מונח מחזור לשבעות, ופתח המחזור ואמר להילד בלשון אשכנז: אמור לקדמונות מלין ושריות שותא, ותיכף דיבר הילד ג"כ, ומאז דיבר ככל אדם.

(אצל שלמה יואדאמטק דף ק"ו)

בחג השבועות היה הרה"ק בעל אך פרי תבואה **מליסקא** וצ"ל משורר אקדמות על התיבה בהתלהבות ובדביקות גדולה אשר לא ה' בכח אנושי שלו. ושמעתי בשם איש המוני א' בעיר גדולה שקבלו עליהם דורש הגריי [בלשון אונגאריש], ובא אצלם על חג השבועות בראשונה, וכאשר התחיל לדרוש בלשון הגנ"ל בהכנ"ס, יצא איש ההמוני הגנ"ל מבהכנ"ס ואמר בזה"ל: וזאת עט, דער קאן נישט אום שבועות צו הערין איין דרשה הגריי.

(דרכי הישר והטוב ליסקא, דף שט"ו)

מִרְן מַהֲרִיד "מַבְעֵלָא" זצ"ל אָמַר: יְהוּדֵי צָרִיךְ לֵבֵא לְבַעַל
בְּמִסְרִית נַפֶּשׁ לִשְׁמוֹעַ בְּחֹג הַשְּׁבוּעוֹת אֶת הַמִּילִים שְׁאוּמְרִים
לְפָנֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּפִיט אֲקָמוּת, וְכַאֲשֶׁן כִּד שְׁמַעְתּוֹן שְׁבַח דָּא
שְׁיִיתָא, קִבְעִין כֵּן תַּהוֹנֵן בַּהֲנֵהוּ חֲבוּרְתָּא, מִרְן הוֹסִיעָה שְׁבַשְׁעָה
שְׁוֵאָה וְאוּמַר אֶת הַמִּילִים אֲהֵלָא בְּקִלְקוּת מַעֲלָה אֶת כָּל
אֲנָשִׁי דִּירוּ לְמִדְרַגָּה עֵלְיוֹנָה.
(אֲדִמוּרִי "מַבְעֵלָא", ח"ג דף קפ"ו)

על שאלה זו, ראו את פרק 1.1.

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

[illegible]

בית המדרש 'נר ברוך' לינז בנשיאות מרן אבד"ק שליט"א

אבד כלי חמדה

הרבני הנגיד הנכבד והמופאר

הרב שמחה י'בד שטיינמעץ ז"ל

ראש הקהל דקהלתו 'נר ברוך' למעלה מיובל שנים
ופטרן הבולל בבית מדרשיו מיום הוסדה

אשר שבק חסיד לכל יד ביום יבדע, כי כל אידי לזר דבר בחתוקי
לראב"ן לכן נחמתיים לזר דרשנים, סכרני, בן שמחטול פון ישיאל

נחשנים יד בראת כוס תנחומים קדם בן גשטחת החתונה
בזו הרה"ח 'יחיאל מיכל שליט"א

בנתיב מרת וויינבארעמן חתי אשר הרב החסיד המספר 'ברוך שטיט'
מרת ברוכע חתי אשת הרה"ח 'אשר הבקן שליט"א' וחתבר ספר ברית ראש
מרת שטיינעל חתי אשת הרה"ח 'יוסף דוד שליט"א' וחתבר ישיאל
מרת אבד חתי

בעל החתונה יתחנך בביתו כשנר אבלי אין ידעושים
המבטום ופגמתיים - חתולתו

דער קוואל פון צדיקים

רעציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי משה מראזוואדוב זי"ע
י' סיון שנת תרנ"ד לפ"ק

כ"ק אדמו"ר מסטיטשין זצ"ל האט דערציילט, אז הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זצ"ל פלעגט אויך טיילען קוגעל פאר די ישיטעלערס, און ער האט געזאגט: איך האב נישט אינאין קיין שום כוונה ביי דעם, נאר אויפן דעת פון מיין הייליגע פעטער - רבי משה מראזוואדוב, ווייל אין די גאנצע וועלט איז נישט דא אזויפיל דעת צו וויסן וואס טייטש דער ראזוואדוב'ער רב. (החכמה מאין דף קכ"ו)

אמאל ווען הושענא רבא איז אויסגעפאלן ערב שבי"ק, איז א איד וואס האט געדארפט א ישיעה געהאלפן צו ווערן מיט קינדער, געקומען זיך מזכיר זיין ביי רבי משה מראזוואדוב, האט ער אים געזאגט: ווען מען וואלט געמעגט אנכאפן די לולב און אזוי אריינגיין אין שבת קודש, וואלט ער געהאלפן געווארן מיט קינדער, און אפשר שוין אויך די עכטער קנאק, [ביאת המשיח]. (י"ג אורות ח"ב)

מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל האט דערציילט: ווען רבי משה מראזוואדוב איז געווען א אינגערמאן איז ער געווען זייער ווילד און שארף, און ער האט געגעסן קעסט ביי זיין שווער הרה"ק בעל ייטב לב מסיגעט זצ"ל, האט ער אמאל געפרעגט פון א בעל הבית, זאג מיר, וועל איך נאך אמאל זיין א רבי, האט אים יענער געענטפערט מיט וואונדער: דו וועסט דען זיין א רבי, אזוי ווי מיר וועט וואקסן האר אויף די האנט פלאך וועסטו זיין א רבי. דרייסיג יאר שפעטער איז רבי משה מראזוואדוב אמאל געווען אין א געוויסע שטאט, און פון דערווייטעס זענען געשטאנען א גרופע מענטשען, און זיי האבן געזעהן גיין א מענטש וואס מען האט געקענט דערקענען אז ער איז נישט א פשוטער מענטש, און זיי האבן געשמועסט צווישן זיך ווער ער איז, האט מען געזאגט אז דאס איז דער ראזוואדובער רב, און יעדער איז צוגעגאנגען צו אים געבן שלום, און דער בעל הבית האט אים אויך געגעבן שלום, און רבי משה האט אים געוויזן אויף זיין האנט און געפרעגט: נא, נא, [ווי זענען דינע האר], איך בין דאך א רבי. (שיח זקנים ח"א)

אמאל איז געקומען צו רבי משה מראזוואדוב א איד צו רופן א צווייטע איד א דארפסמאן צו דין תורה, און רבי משה האט געשיקט דעם שליח בית דין אים צו רופן צו דין תורה, און דארפסמאן האט נישט געוואלט קומען צו דין תורה, האט רבי משה געזאגט: אויב ווען ער נישט קומען צו מיר צו דין תורה, וועט מען אים בקרוב ברענגן אויף א מטה אין שטאט, און אזוי איז טאקע געווען אז ער איז געשטארבן און מען האט אים געברענגט לקבורה אין שטאט. (נחל נפתלי אות ש"ב)

הרה"ק ר' אלטר מדזיקוב זצ"ל [בן יחיד פון הרה"ק רבי יושע מדזיקוב זצ"ל] איז ליידער קראנק געווארן אין זיינע קינדער יארן ל"ע, און ער איז געווען אין א סכנה רח"ל, און מען האט אים געדארפט אריינלייגן א רער אין די קנה, און זיין טאטע האט געשיקט א טעלעגראם צו זיין פעטער רבי משה מראזוואדוב און בעטן ער זאל מתפלל זיין פאר אים, ווען די טעלעגראם איז אנגעקומען קיין דזיקוב, האט איינער באהאלטן די טעלעגראם אז הרה"ק מדזיקוב זאל דאס נישט זעהן, ווען ער איז שפעטער געווארן געווארן פון דעם, האט ער שטארק מקפיד געווען אויף דעם, און ער האט געזאגט: מיין טאטע - הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצ"ל שטייט פארן כסא הכבוד און ער געהט רחמים אויף אים, און מען דארף מיין הסכמה, גייסט און באהאלטסט דאס. (י"ג אורות ח"ב דף ר"א)

זיין טאטע הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצ"ל האט געזאגט אויף אים: ביי מיין משה'לע וועט מען ציטערן אנצורירן זיין קלאמקע. הרה"ק רבי חיים ראבוב וואגשאהל זצ"ל איז געפארן כמעט יעדעס יאר קיין ראזוואדאב אויף ימים טובים און ספעציעלע שבתים, און דעסוועגן דאך האט ער געזאגט: יעדעס מאל ווען איך כאפ אן זיין קלאמקע כאפט מ'ך א שוידער. נאך האט ער געזאגט: יעדעס מאל וואס ער איז אריין אין זיין פרוואטע צימער, האט ער דארט געשמעקט א גאר גוטע ספעציעלע גערוך. (שיח זקנים ח"א דף מ"ו)

רבי משה מראזוואדוב האט אמאל גערעדט וועגן ביאת המשיח, אז בעוונותינו הרבים איז נאכנישט געקומען די צייט פון גאולה, און ער האט גערעדט איבער די ספעציעלע צייטן וואס צדיקים האבן געזאגט אז משיח וועט דעמאלטס קומען, האט ער אויסגעפירט: גלייבט'ס מיר, אפילו משיח וועט נאכנישט קומען חס ושלום, און עס וועט שוין זיין בין השמשות די לעצטע סעקונדע פון די לעצטע טאג אין יאר ה' אלפים תתקצ"ט, וועל איר מ'ך נאכאלץ נישט מייאש זיין, און נאך האפן אויף זיין אנקומען. (נחל נפתלי דף ש"א)

ווען הרה"ק ר' שניאור רייז ע"ה פון שטאט ניוסאק איז געווען א קינד, איז ער געווארן גאר שטארק קראנק ל"ע, און די דאקטורים האבן שוין געהאט אויפגעגעבן אויף זיין לעבן רח"ל, און זיין טאטע איז געגאנגען א גאנצע נאכט פון שטאט ניוסאק ביזן שטאט ראזוואדוב דורכן וואלד, און פארטאגט איז ער אנגעקומען קיין ראזוואדוב, און ווען רבי משה מראזוואדוב האט אים געזעהן האט ער אים געפרעגט מיט וואונדער וואס ער טוט דארט אזוי פריה, האט ער אים געענטפערט, רבי, מיין קינד איז חרוב [קראנק], האט אים רבי משה געזאגט: עה מאך זיך נישט נאריש, גיי אהיים נעם א טיכעל, טינק עס איין אין מילך, און לייג עס ארויף אויף דין הארץ. ער האט טאקע אזוי געטון, און ער איז שפעטער געווארן אינגאנצן אויסגעהיילט, און דער דאקטער איז געקומען און האט געוואלט זעהן אויב ער דזישפעט נאך [נאטעמט], און ער לעבט, און ער האט געזעהן דעם טיכעל אויף זיין הארץ, האט ער דאס געוואלט אראפנעמען, האט זיין טאטע געשריגן: נו, אז ער זאל דאס נישט אראפנעמען, ווייל דורך די טיכעל איז ער אויסגעהיילט געווארן. (שיח זקנים ח"א דף מ"ז)

תורתו מאירת עינינו וג' לנו ויושר יליץ בעדינו

פרשת במדבר - שבעות תשפ"ה לפ"ק

הרה"ק רבי משה מראזוואדוב זצ"ל איז געבוירן שנת תקפ"ה לפ"ק צו זיין טאטע הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצ"ל, שנת תר"א לפ"ק האט ער חתונה געהאט מיט די טאכטער פון הרה"ק בעל ייטב לב מסיגעט זצ"ל, און האט געגעסן קעסט עטליכע חדשים ביי זיין עלטער זיידע הרה"ק בעל ישמח משה מאוהעל זצ"ל, וואס האט אים ארויסגעוויזן גאר גרויסע זעלטענע חשיבות, ער האט זיך מסתופף געווען ביי הרה"ק מצאנא זצ"ל, ער איז געווען רב אין שטאט ראזוואדוב יצ"ו, און טרויענטער אידן האבן זיך געשיצט אונטער זיין הייליגע שאטן. ער איז נסתלק געווארן י' סיון שנת תרנ"ד לפ"ק, זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט ראזוואדוב יצ"ו.

אמאל יום טוב שבעות ווען רבי משה מראזוואדוב האט געזאגט ביי די אקדמות, די ווערטער זאכן כד שמעתון וכי, האט ער געשריגן: ווער עס גלייבט נישט אין דעם, וועט נישט זוכה צו דעם. און נאכדעם איז מען געווארן געווארן אז דעמאלטס איז געווען אין בית המדרש א געוויסער אפיקורס, און רבי משה'לע האט דאס מרגיש געווען, און דערפאר האט ער דאס געשריגן. (הללו עבדי ה' דף תקל"ו)

מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל האט מקפיד געווען אז מען זאל נישט רופן רבי משה מראזוואדוב, מיטן נאמען רבי משה'לע, נאר ראזוואדובער רב. (שיח זקנים ח"ה דף רכ"ג, בשם הגה"צ מפאיער זצ"ל)

די חתונה פון רבי משה מראזוואדוב מיט די טאכטער פון הרה"ק בעל ייטב לב מסיגעט זצ"ל איז פארגעקומען אין שטאט אוהעל, ווי דער זיידע הרה"ק בעל ישמח משה מאוהעל זצ"ל האט געוואונט, און דער חתן האט געבעטן פונעם ייטב לב ער זאל אים געבן א פרוואטע צימער פאר די יום החופה, און ער האט אים דאס טאקע געגעבן, און דער ייטב לב האט אריינגעליקט אין די צימער דורך די שפאלטענעס, און ער האט געזעהן ווי דער חתן זאגט תהלים, און פון זיינע אויגן זענען גערינגן צוויי שנירלעך טרערן. (י"ג אורות ח"ב)

הגה"צ רבי אלטר יעקב יצחק וואגשאהל זצ"ל אבד"ק לאנצהוט האט דערציילט וואס ער האט געזעהן פון מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל אז ווען זיין פעטער רבי משה מראזוואדוב איז געווען נאך די חתונה ביי זיין עלטער זיידע הרה"ק בעל ישמח משה מאוהעל זצ"ל, האט מען אים מכבד געווען דעם ערשטען טאג חנוכה ער זאל צוגיין צום עמוד זאגן הלל, ביים מנין פון ישמח משה, און דעם צווייטען טאג חנוכה האט מען מכבד געווען א אנדערע איד צוגיין צום עמוד זאגן הלל, ווען מען האט געענדיגט הלל, האט זיך דער ישמח משה אנגערופן און געזאגט: פארוואס איז היינט נישט געווען אזוי ווי נעכטן, אז משה'לע האט נישט געזאגט הלל פארן עמוד, די גאנצע פמליה של מעלה טוט קוועלען פון זיין הלל. (אמרי דבש פרק ט"ו דף צ"ח)

מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל האט דערציילט: רבי משה מראזוואדוב איז געווען א גאר הערליכער בעל תפלה מיט זיין זיסע הייליגע שטימע, און זיין עלטער זיידע הרה"ק בעל ישמח משה מאוהעל זצ"ל האט אים עטליכע מאל מכבד געווען צו דאווענען פארן עמוד שבתים. ער האט אמאל אים געפרעגט: איך בין נעמען דער שטאט חזן אז ער איז אים אזויפיל מאל מכבד צו דאווענען פארן עמוד, האט אים דער ישמח משה געענטפערט: ווען דו וואלטסט ווען געוואוסט די תנאי וואס דיין זיידע הרה"ק מראש"ץ זצ"ל און זיין רביצין ע"ה האבן אין גן עדן ווען דו דאווענטסט פארן עמוד, וואלטסט נישט געפרעגט די שאלה. (מרן הגה"צ מסאטמאר זצ"ל)

רבי משה מראזוואדוב פלעגט טיילן שבי"ק קוגעל פאר די ישיטעלערס [די אידן וואס האבן זיך געדארפט שטעלן צום מיליטער], און ער האט געזאגט אז די קוגעל איז א סוגלה צו ווערן געראטעוועט פון גוי'שע הענט. ער פלעגט האלטן די שישל קוגעל אין זיינע הייליגע הענט, און טרערן זענען גערינגע אויף די קוגעל, און אזוי האט ער דאס געטיילט פאר זיי.

תתן הנה כי כן נוסד יסוד מוסד, ראש פנה בעבודת הצדקה הזאת, לקבוצ כל הגביות מכא"א נרבת לבו הסהור בארבעה פרקים בשנה, לקיים אשרי משכיל אל דל, להמציא להם בשעת הדחק, זורזין מקדימין, קימו וקבלו עליהם רבים וכן שלמים, לחלק תרומתם ונתנתן ב' תקופות אלו: **ימי הגבלה**, ימי הסליחות, ימי חנוכה, ימי פורים, וסימני החלכות ה'פסח'.

וכאשר ימי האסף מתקופה אחת ממשמשי'ן ובאים על"ט, לזאת באנו בזירוז אחר זירוז, לכל המאספים והגובים, להסתדרל בכל לבבם ונפשם, לקבץ באשר תמצא ידם מכל המנדבים בעם לטובת כוללנו ולמסרם ליד סוכננו, או ישר לידנו, ביפה שעה אחת קודם, להחיות עם רב, נפשית עניים אבוינים אלמנות ויתומים, ת"ח ויראי ה' והחשבי שמו היושבים לפני ה' בארצות החיים. (מאמר מרדכי סלאנים, מכתבי קודש אות י"ג)

בהגיע זמני יום טוב שלש רגלים, החוב גדול לתת צדקה, ובפרט לעניי ארץ הקודש, כמו קופת רבי מאיר בעל הנס זי"ע. (בית מאיר להגה"ק מאסטרסאוצא זצ"ל פ' ראה)

ביי "זמור" יום טוב שבעות געדענקט כולל שומרי החומות לצדמת רבי מאיר בעל הנס

ליקוט בענין מעלת
**צדקת רבי
מאיר בעל הנס**
לענין ארץ ישראל

תפרסם ע"י ידיו
כולל שומרי החומות
לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פושקע רופט:
718.243.2495

מבאר רבותינו שנה כ"ו גליון ל"ב

ג

עובדי דשמירל

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל ורצא

אלף תקי. שמעתי לספר, שלאחר הסתלקות הרה"ק המגיד ממעזריטש זצ"ל ה' אלו החסידים ממדינת רוסיה קבלו עליהם את הרה"ק בעל התניא זצ"ל לרבי, ואלו ממדינת פולין קבלו עליהם את הרה"ק הר"א מליזענסק זצ"ל לרבי, ולאחר שנסעו כל החבריה קדישא לביתם לאחר הלוי, עמדו לפוש באיזה אכסניא על אם הדוק, והרה"א נכנס לחדר לנוח על המטה, והיו מן החבריה שלא מצא הדבר טוב בעיניהם, שהיטכן שהרה"א הולך לישן, ולא כן ה' נוהג רבם הרה"ב ממעזריטש וכדומה, אמר להם אחיו הרה"ק הר"א מהאניפאלי זצ"ל שה' ג"כ שם, בואו ואראכם האין שהוא ישן, ויגיש להמוזהה שבחדר משכבו, וכיסה בידו הק' את השם שד"י שעל המזוזה, ותיכף ומיד נתעורר הרה"א משינתו. שהיו מחשבתי הק' בדוקים בשעת השינה בשם הקדוש שד"י, ולא ה' שינה גריגה אצל בנ"א.

אלף תקיא. כידוע נסע הרה"ק משינאווא זצ"ל לארה"ק, ושהה שם לאיזה זמן, ואמר שעד ביאת המשיח לא ידעו הסיבה למה הוא נסע לשם [הם שאמרו סברות וטעמים שונים לנשיתן].

אלף תקיב. בעת שבעיר סיגעט והסיבה היתה ל"ע מגיפה נוראה - חאלערע אשר רבים חללים הפילה רח"ל, דרש הרה"ק בעל יטב לב מסיגעט זצ"ל ביום הושענא רבא דברי התעוררות כנהוג, ובתוך דבריו הק' אמר: יש סגולה להנצל ממחלה הזו, והיא שלא ליפחד מזה כלל, [היינו שיבטחו בה' בחזקה שכל יזיק לו], אולם מי שהוא אכן מפחד מזה, שאין יכול לעצור בעצמו שלא ליפחד, יצייר לעצמו את צורתו [היינו צורת הייטב לב] ועל ידי זה יציל. ומאוחר אחר הדרשה בליל שמיני עצרת, דיברו בביתו של הייטל אודות מה שאמר בתוך דבריו שהאיש המפחד ממחלת המגיפה, יצייר לעצמו את צורתו, שאל הייטב לב את אחד מן הנאספים בביתו בתמי': מי אמר כזאת, ענה לו א' שהוא בעצמו אמר בדברים האלו, שאל שוב בתמי': האם אמת שאמרתי שיצייר את צורתו ועל ידי זה יצילו מן המגיפה, ענה לו הן, אמר, עה, לא אמרתי זאת [שהוא לא זכר כלל מה שאמר בעת אשר רוח אלקים דיבר בו, והי' בדבוקת עצמות], וקרא גם את השני, ושאל לו כנ"ל, וגם הוא ענה שאכן אמר כן היום, וכן שאל את השלישי והרביעי, וכולם אמרו לו כדברים האלה, אז אמר בלש"ק: אז איך האב געזאגט האב איך געזאגט, נער בלייבט נער און מקח בלייבט מקח. (מפי מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל)

אלף תקיג / בחייל קדשו. בשנה אחד בליל א' דחג השבועות כאשר עבר ש"ב כ"ק הגה"צ בעל תפארת נפתלי משארמאש זצ"ל לבין ולהתברך בברכת גוט יי"ט אצל מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל שאל הוא את מרן זצ"ל מה דעתו בענין יומא דהילולא של מרן רבינו הבעש"ט הק' זצ"ל האם ה' פטירתו ביום א' דיר"ט או ביום ב', אשר במשך השנים ה' חילוקי דיעות בזה בין הצדיקים, ענה לו מרן זצ"ל בצחות: וואס איז איך א נפקא מינה וועגן זאגען תחנון. (מפי בעל העובדא זצ"ל)

אלף תקיד / בחייל קדשו. מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל ה' נוהג שלפני שהתחיל לומר הלל לפני התיבה [ביחידות איני יודע] אמר בקול נעים אהה, ואח"כ המשיך והתחיל ברוך אתה ה' וכו', ומה עמקו מחשבתי הק'.

אלף תקטו / בחייל קדשו. אין לתאר ולספר האין שמרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל אמר פיסקא ומפני חטאינו וכו' בתפלת מוסף של יי"ט [נהג להתפלל תפלת מוסף לפני התיבה ביום א' דיר"ט בשלש גרלים], בהשתוקקות להגאולה, ה' מחדים נוראים כל תיבה ותיבה, וה' נשמע מתפללותיו צער גלות השכינה וצפ"י להגאולה. ומסופר שה' יהודי בעיר סאטמאר שאמר אחר כל יי"ט שהוא יודע כבר למה משיח לא בא בשנה זו, מפני שהקב"ה רצה לשמוע עוה"פ הזמפני חטאינו ממרן זצ"ל, שלא ישמע זאת אחר הגאולה. [נ"א שהגדרה זה אמר הרה"ק מנאסויד זצ"ל, אולם אינו נכון, ולכאורה לא שמע הוא מעולם את מרן זצ"ל אומר ומפני חטאינו].

לזכר עולם יהי צדיק

לע"נ הגה"צ רבי צבי הירש

בן רבי שלום סופר זצ"ל הי"ד

אבדק"ק ברעזנא יצ"ו

ונשמת כל קדושי עיר ברעזנא הי"ד

שנעקד"ה ביום י' סיון תש"ד לפ"ק

תנצב"ה

לזכר ולטובת נשמת

כ"ק אדונו מורנו ורבינו הגאון הצדיק המפורסם

מרן אליעזר פליטאלי רויטבלאט זצוק"ל

אבדק"ק שעניצא והגלילות

בן הרה"ק רבי יהושע אשר זצוק"ל אהר"ר משערדליץ

נסתלק בשיבה טובה ביום י' סיון שנת תשנ"ח לפ"ק

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

וחכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הונצח על ידי מתפללי בית המדרש

אדם אם היה עובר בין הקבורות, והיה יודע שצדיק קבור שם,

צריך להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי י"ד) זכר צדיק לברכה. (פסק"י פ"ב ס"א)

פארא איר אויף קברי צדיקים ווי אימער אין דער וועלט ?

די עיקר השתחוות ב"י ציון פון א צדיק איז נאכצואגן שמועות ועובדות מופי כמובא בספס"ק.

איר צאלט אזויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייך

צושטעלן א קובץ "לספר בציון" מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארא.

אזוי ווי איר זענט מחליט צו פארן אויף מקומות הקדושים, רופט אריין צו מערכת "מבאר רבותינו"

און מיר וועלן אייך צושטעלן בעוה"ש"ת א קובץ לויט אייער פארלאנג. 718-218-6817

פועל'ט אלעס גוטס ~

מבאר רבותינו שנה כ"ו גליון ל"ב

אילנות ופרחים

המשך מעמוד א'

אפ"ל רמז טעם למנהגן של ישראל על מה שכתב המנ"א (א"ח ס' תצ"ד) נוהגים להעמיד אילנות בבב"ס ובבתים, לזכר שבועות נדונים על פירות האילן עכ"ל, ובחמשה עשר בשבט שהוא ר"ה לאילנות, עושים זכר באכילת פירותיהם כדי שיתפללו עליהם, ולכאורה הכפרא נותנת להיפך, שבועות שהפירות נדונים יעשו זכר בפירות, ובנ"ו בשבט באילנות, אולם רמז גדול יש בו, דכשהאבות נדונים בב"ד של מעלה מסתכלים גם במעשה הבנים לראות איך נתנהבו על דם, ואם העמידו ורע בירך גידולי קודש לתורת ה' ועבודתו, ובערך זה דנים אותם, וכשהבנים נדונים מסתכלים במעשה אבותיהם, ובערך זה המה נדונים, כמ"ש השל"ק עה"פ וזכרתי את בריתי יעקב עיי"ש, וע"כ בנ"ו בשבט שהוא ר"ה לאילנות עושים זכר בפירות, וברא מוכי אבא, ועי"ז נפקדים האילנות לטובה, ובעצרת מתפללים על הפירות עי"י זכירת האילנות והבן.

פ"א לא תיזה הנבאי בבית הכנסת של מרן החתם סופר זי"ע לעשר הביכנים בירך לחג השבועות, ולהעמיד כילה מיוחדת מענפי אילן ומיני בשמים על מקום החת"ס זי"ע, וכשבא מרן החת"ס לביהב"ס הרע לו מאוד על הנבאי ההוא, ולא השלים שנתו ר"ל.

(חוט המשולש עמ' קכ"ה)

ובס' הזכרונות ומסורות על החת"ס (בתקדמה) הביא מש"כ הג"מ אברהם פולק ראב"ד בוניאר שאל כך היה מעשה, וח"ו לא גרם הסתלקות נפש מישאל, אלא שבאותו יו"ט נשרף ביתו של הנבאי, ואמר מרן החת"ס, הוא לקח ביתי, ע"כ גם הש"ת לקח ממנו ביתו.

שמעתי ממורי הקדוש [בעל אמרי יוסף מספינקא] זלה"ה, שהנה"ק בעל ספה"ק תולדות יעקב יוסף זי"ל שלא פ"א את תלמידו הנה"ק משפטייווקא זי"ל לק"ק אוסטרא לסרסר לו את הרבנות דשם שהיה ריקן או מר, ובכדו עם מנהגי העיר, השיבו, היות שיש בעירם נכבד אחד ושמו ר' צבי ומכלעדי הסכמתו לא יקבלו שום רב, והיה הגאון משפטייווקא מרמה שמסתמא ר' צבי זה הוא עשיר גדול ותלמיד חכם נכבד מקציני העיר, וביקש אותם שילכו אתו יחד לר' צבי הנ"ל לבקש הסכמתו, אבל בבואם שמה ראה הגאון להשתוממותו אשר ר' צבי זה הוא איש עני ודל, וישב במעון צר בקצה העיר בידרה שפלה ונמוכה כמעט מקומות איש, והוא שוכב במטה ידוע חולה, ובבואם לכיתו נתרש ר' צבי לכבודם, וצוה לבני ביתו להביא איהו דף לתניח על חביתו שיהיה להם לישב.

וביד ר' צבי ה' שולחן ערוך אורח חיים קטן עם באר היטב, והיה אז סמוך לחג השבועות, ולמד אז הלכות שבועות (פי תצ"ד), ושאל להגאון משפטייווקא אם אין בידו אוזו טעם על המנהג שהביא הרמ"א שם לשמוע עשבים בשבועות, והשיב הטעם הידוע שברמ"א, ואמר לו ר' צבי הנ"ל אשר לדעתו הטעם על פי מאמרו זי"ל במסכת עירובין (כ"ב ע"א) ברב אדא בר מתנא דאזיל לבי בר מתנא ליה לביתו, וניקו דרך מה אעביר לחו, והשיב לה מי שלימו קורמי באגמא, פירש"י מיני עשבים שראויים למאכל אדם עי"י הרה"ק ע"כ. ועי"ז אתי שפיר המנהג הנ"ל שלפני קבלת התורה הקדושה, שלא יקשה בלב אך יקבל עליו עול תורה, ומאין יבוא פרנסת בניו ובני ביתו, כקושי דביתו דרב אדא בר מתנא, לכן נהגו לשמוע עשבים, לרמוז על התירוצו של רב אדא בר מתנא מי שלימו קורמי באגמא, ע"כ דפח"ה.

ויהי כשמוע הנה"ק משפטייווקא את הדברים הנחמדים האלה, נתפעל כ"כ, עד שעמד ונשבע שאינו מאוה לו בנן ערן יותר מתקיות מאשר הוא מרגיש עתה בדברים הקדושים הללו בבית צר וחשקן הזה. (נ"ל יעקב, שבועות - מובא בס' מעשה אבות ספינקא דף ל"ו)

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח שני ספרים להמערכת

דבר בעתו ספר תשועת צדיקים חלק שלישי

חדשי סיון, תמוז, אב, אלול
להשיג בכל חנויות הספרים

הפצה ראשית: נר למאור: 1324-384-718

להסיר מכשול!

אסאך מענטשען זענען זיך טועה אז מען מעג קלענער מאכן די פלאם אין יו"ט כדי

בעסער צו מאכן דעם טעם פון דעם מאכל (דהיינו נישט אלס חשש אז דאס מאכל קען פארברענט ווערן

אדער נתקלקל ווערן וכדומה) מען דארף זיין זייער נזהר אין דעם ווייל דאס איז חילול יו"ט גמור,

ווי עס ווערט געברענגט אין ספר שמירת שבת כהלכתה חלק א' פרק י"ג סעי' י'. ווי אויך אין שו"ת טעכנאלאגיע

בהלכה חלק ב' סימן רס"ה. המעוררים

אפילו מיט אן אזויגערופענעם גאר גוטן פילטער

אינטערנעט

איז פארט גאר שלעכט פאר א אידישע נשמה

מבאר רבותינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206

טעל: 718-218-6817 - פקס: 718-506-9629

כל הזכויות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"י קהל אפסי ארץ דגאנאש - בנשיאות הגה"צ רבי א"עיוור יוסף פאלאק שליט"א

פרשת במדבר - שבועות תשפ"ה לפ"ק